

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 16. februar 2016
Enhed: Sundhedsøkonomi
Sagsbeh.: SUMLDA
Sagsnr.: 1601751
Dok. nr.: 20583

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 21. januar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 217 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 217:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15. januar 2016 fra Borgerretsbevægelsen om finansieringen af Sundhedsstyrelsen, jf. SUU alm. del – bilag 387, ministeren bedes herunder oplyse, hvorfor bidrag fra medicinalindustrien ikke anvendes til at finansiere erstatninger m.m.?”

Svar:

Indledningsvis skal jeg bemærke, at Lægemiddelstyrelsen – som led i omorganiseringen på ministerområdet - med virkning fra den 8. oktober 2015 organisatorisk er udskilt fra Sundhedsstyrelsen som en selvstændig styrelse, der på finansloven for 2016 er opført på § 16.11.16. Lægemiddelstyrelsen.

Alle indtægter i form af gebyrer og årsafgifter fra medicinalindustrien kan relateres til de opgaver, som Lægemiddelstyrelsen varetager efter den gældende lægemiddellovgivning, herunder lægemiddelloven og forordninger om lægemidler. Indtægterne går til direkte finansiering af de udgifter, som den nuværende Lægemiddelstyrelse har til bl.a. behandling af ansøgninger om godkendelse af lægemidler, overvågning og kontrol af godkendte lægemidler og lægemiddelvirksomheder, anmeldelse af lægemiddelpriser og godkendelse af kliniske forsøg med lægemidler mv. Lægemiddelstyrelsen har også gebyrindtægter fra de andre opgaveområder, som styrelsen varetager, herunder fra medicoindustrien for styrelsens opgaver med medicinsk udstyr.

Der er således ikke tale om, at den daværende Sundhedsstyrelse eller den nuværende Lægemiddelstyrelse tjener penge på gebyrer fra medicinalindustrien, som kan medgå til finansiering af f.eks. erstatninger. Jeg kan oplyse, at erstatning for lægemiddelskader finansieres af staten.

Jeg kan endvidere oplyse, at der ikke findes et udvalg – hverken under den tidligere regering eller den nuværende regering – der arbejder på at gøre Lægemiddelstyrelsens finansiering uafhængig af gebyrindtægter fra medicinalindustrien, og at Etisk Råd som følge heraf ikke er blevet rådspurgt i denne sag.

Som minister er jeg ikke betænkelig ved – og vil derfor gerne fortsætte med – den nuværende finansieringsform.

Jeg kan oplyse, at en række forhold er med til at sikre, at Lægemiddelstyrelsen udfører en objektiv og selvstændig sagsbehandling, som er upåvirket af industriinteresser.

For det første reguleres Lægemiddelstyrelsens arbejde med lægemidler af en meget stram og detaljeret lægemiddellovgivning – og ikke af finansieringsformen.

Desuden er personer, der arbejder for styrelsen - ligesom alle der virker i den offentlige forvaltning – omfattet af reglerne om inhabilitet i forvaltningslovens kapitel 2. For at sikre en uvildig og troværdig sagsbehandling skal alle medarbejdere årligt udfylde eller opdatere en habilitetserklæring. Tilsvarende krav gælder efter lægemiddellovens § 102 for andre personer, der udfører opgaver med rådgivning, inspektion ol. for styrelsen. I hver erklæring skal bl.a. oplyses, om den pågældende har aktier eller anden tilknytning til lægemiddelindustrien, som kan påvirke dennes uvildighed. Alle erklæringer vurderes på grundlag af forvaltningslovens krav om habilitet, og erklæringer for ledere og eksterne konsulenter offentliggøres på styrelsens hjemmeside.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Lasse Damgaard